

[Erik Holst.]

ber 1975 blev samme lovforslag genfremsat med mange spørgsmål, mange ændringsforslag, og nu den 28. april afgav vi betænkning. Det vil sige, at dette lovforslag har været udsat for en ualmindelig langvarig, ualmindelig dybtgående og en meget ansvarsfuld behandling, i øvrigt fuldt og helt i overensstemmelse med lovforslagets alvorige indhold.

Jeg siger dette på nuværende tidspunkt, fordi der i blade og aviser har været bemærkninger om, at der fra regeringens eller socialdemokratiets eller andre partiers side her i folketinget skulle være et ønske om at jasse og at jage lovforslag vedrørende energispørgsmål igennem.

Lovforslaget har klart skiftet karakter. Der er nu blevet en tydelig opdeling i det, således at nukleare, sikkerhedsmæssige og miljømæssige spørgsmål er henlagt under miljøministeren. Handelsministeren, eller måske energiministeren, som vi vel kan sige i fremtiden, har nu fået samlet alle de områder, der har et energipolitisk sigte, og har altså herudfra også mulighed for at sætte dette lovforslag i kraft ud fra dette energipolitiske sigte. Lovforslagets titel er nu blevet „Forslag til lov om sikkerhedsmæssige og miljømæssige forhold ved atomanlæg m. v.“

Forslaget har vundet meget ved denne klare ansvarsopdeling også i, tror jeg godt jeg tør sige, tilslutning her i folketinget. Mange direkte modstandere af atomkraft har erkendt, at det, vi her behandler, er en procedurelov. Det er en sikkerhedslov, det er en miljølov vedrørende atomanlæg. Også medlemmer af mit parti, der er kritisk indstillet over for, at atomkraft indføres her i landet, har erkendt dette forhold og har medvirket til, at lovforslaget fik så god en udformning, blev behandlet så alvorligt som overhovedet muligt, og at det på alle de områder, hvor vi overhovedet havde mulighed for det, blev bragt i overensstemmelse med dem, vi kunne sige der er de mest kritisk indstillede over for atomkraft her i landet. Det vil sige, at vi her har fået en procedurelov, der vel nok er — jeg vil ikke sige den mest moderne i Europa, men man har taget de erfaringer, man i udlandet har fået om atomanlæg, ind, bygget dem ind i

teksten og på den måde fået en helhed ud af det.

Dette er ikke — det er også understreget i betænkningen — et ja eller nej til eventuel atomkraft i Danmark. Debatten herom får vi ved fremsættelsen til sin tid fra handelsministeren af et forslag til ikrafttrædelseslov, såfremt han ud fra energipolitiske synspunkter anser dette for nødvendigt.

I dag er 8 partier bag ved ændringsforslag såvel fra miljøministeren som fra udvalget; 8 partier bag ved lovforslagets endelige udformning. Det tager jeg som udtryk for, at det er lykkedes at tilgodese næsten alle de synspunkter, der har været gældende i udvalget.

Foranlediget af ressortændringen den 1. februar 1976 har miljøministeren fremsat forskellige redaktionelle og også substantielle ændringer, bl. a. er tilsynet med nukleare anlæg nu blevet en selvstændig institution under miljøstyrelsen. Tilsynets store ekspertise og tekniske viden har vi nu mulighed for at lade medvirke i de miljømæssige og sikkerhedsmæssige vurderinger såvel på ansøgningstidspunktet og under opførelsen af et eventuelt atomanlæg som senere under driften.

I den forbindelse vil jeg gerne takke ministeren og embedsmændene for en uhyre villig indstilling og hurtig behandling. Når der i udvalget har været fremsat synspunkter og tanker, som vi måske ikke har konkretiseret til tekst, så har man været villig til at følge vore intentioner, og det fremgår jo altså også af vor betænkning.

Sikkerhedsspørgsmålene i forbindelse med atomkraft er nu blevet indbygget direkte i loven for at understrege, hvilken betydning udvalget tillægger disse forhold. Ligeledes er der blevet stillet ændringsforslag om, at folketinget ved en folketingsbeslutning ikke alene i givet fald skal give tilladelse til placering af det enkelte reaktoranlæg, men også til placering af anlæg til opbevaring og bearbejdning af bestrålet, nukleart brændsel og af radioaktive affaldsprodukter. En tydelig skærpelse og en tydeliggørelse af lovforslagets intentioner.

Lokalbefolkningen omkring et eventuelt A-kraftværk er også blevet inddraget i beslutningsprocessen. Ikke alene skal der være en information i form af en offentlig høring,